Cerere de suspendare provizorie a executării unei hotărâri judecătoreşti. Condiţii. Instituţie publică. Nedepunerea cauţiunii

Curtea de Apel Cluj, Secţia a II-a civilă, de contencios administrativ şi fiscal, încheiere civilă nr. 79 din 20 februarie 2014

Prin cererea formulată la data de 19.02.2014, petenta DIRECŢIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANŢELOR PUBLICE CLUJ NAPOCA a solicitat instanţei suspendarea provizorie a executării sentinţei civile nr. 13147/2013, pronunţată de Tribunalul Cluj, în dosarul nr. …, până la soluţionarea cererii de suspendare ce face obiectul dosarului cu nr. …/33/2014 aflat pe rolul Curţii de Apel Cluj, având ca obiect contestaţia în anulare formulată împotriva deciziei civile nr. 844/2014, pronunţată de Curtea de Apel Cluj, în cadrul recursului.

Petenta arată că prin decizia civilă atacată cu contestaţie în anulare, Curtea de Apel Cluj a respins recursul formulată de către subscrisa, împotriva sentinţei civile nr. 13147/2013 a Tribunalului Cluj, contestaţia fiind întemeiată pe dispoziţiile art. 317 alin. 1, pct. 1 C. pr. Civ., respectiv art. 318 C. pr. Civ.

Se arată de către petentă faptul că intimata M.P. SRL a demarat formalităţile de executare cu privire la sumele contestate, iar pe de altă parte se arată că termenul stabilit pentru soluţionarea contestaţiei în anulare este foarte scurt, 10.03.2014, astfel încât, la acest moment nu se justifică restituirea sumelor către intimată, existând posibilitatea

unei eventuale întoarceri a executării, cu atât mai mult, cu cât prejudiciul cauzat de întârzierea în efectuarea restituirii ar fi mai degrabă în sarcina petentei, decât în sarcina intimatei.

Nu în ultimul rând, petenta arată că este scutită de la plata cauţiunii, invocând în acest sens dispoziţiile art. 6, alin. 4 şi 5 din OG nr. 22/2002, completată prin Legea nr. 92/2011.

Examinând cererea de suspendare, Curtea reţine următoarele:

1. Curtea are în vedere că potrivit dispoziţiilor art. 403 alin. 4 C.pr.civ. de la 1865 coroborat cu art. 3 alin. 1 din legea nr. 76/2012, aplicabile prin efectul normei de trimitere conţinută la art. 3191 parte finală din acelaşi cod, *în cazuri urgente, daca s-a platit cautiunea, presedintele instantei poate dispune, prin incheiere si fara citarea partilor, suspendarea provizorie a executarii pana la solutionarea cererii de suspendare de catre instanta. Incheierea nu este supusa nici unei cai de atac. Cautiunea care trebuie depusa este in cuantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 500 lei pentru cererile neevaluabile in bani. Cautiunea depusa este deductibila din cautiunea stabilita de instanta, daca este cazul.*

Hotărârea a cărui suspendare provizorie se solicită a fi dispusă prin mijlocirea preşedintelui instanţei, este pronunţată de curtea de apel în recurs în procedura contenciosului administrativ fiscal.

Mai precis, prin decizia civilă nr. 844 din 29.01.2014 pronunţată de Curtea de Apel Cluj în dos. nr. …/117/2012 s-a respins ca tardiv recursul declarat de petenta din acest dosar împotriva sentinţei civile nr. 13147 din 20.09.2013 pronunţată în dos. nr. …/117/2012 al Tribunalului Cluj care a fost menţinută în întregime. A fost obligată petenta să plătească intimatei SC M.P. SRL suma de 1.000 lei cheltuieli de judecată în recurs.

Împotriva acestei decizii la data de 14 februarie 2014 în dos. nr. …/33/2014 petenta a înregistrat contestaţie în anulare solicitând să se dispună anularea deciziei atacate şi ca o consecinţă să fie judecat pe fond recursul.

2. Sub aspectul regularităţii sesizării instanţei, Curtea are în vedere trei aspecte de inadmisibilitate a cererii de suspendare: prima dată de obiectul cererii şi efectul urmărit în timp privind suspendarea, cel al nerespectării cerinţei privind cauţiunea şi cel rezultat din natura hotărârii judecătoreşti a cărei suspendare se cere.

3. Din economia prevederilor art. 403 alin. 4 C.pr.civ. de la 1865 coroborat cu art. 3 alin. 1 din legea nr. 76/2012, aplicabile prin efectul normei de trimitere conţinută la art. 3191 parte finală din acelaşi cod rezultă că prealabil sau consecutiv depunerii cererii de suspendare petentul trebuie să facă dovada consemnării cauţiunii în funcţie dacă obiectul este evaluabil în bani (cuantumul este fix în procent de 10% din valoarea obiectului cererii) sau fix în valoare de 500 lei dacă cererea nu are un obiect evaluabil în bani.

În cazul de faţă, obiectul cererii este evaluabil în bani pentru că prin cererea de suspendare petenta urmăreşte oprirea temporară a executării unei sentinţe prin care s-a recunoscut dreptul de creanţă în valoare 24.713 lei cu titlu de principal şi a sumei de 10.327 lei accesorii.

Din cuprinsul cererii de suspendare, Curtea reţine că petenta se prevalează de dispoziţiile art. 6 alin. 4 şi 5 din OG nr. 22/2002, completată prin Legea nr. 92/2011, temei faţă de care susţine că este scutită de plata cauţiunii.

Curtea reţine că regula în materie consacrată de art. 403 alin. 4 C.pr.civ. de la 1865 este de plată a cauţiunii iar excepţiile de la această regulă trebuie să fie expres prevăzute de lege, aplicate cu stricteţe şi strict la ipoteza vizată de norma legală care le consacră.

În acest context, Curtea reţine că dispoziţiile art. 6 alin. 4 şi 5 din OG nr. 22/2002, completată prin Legea nr. 92/2011 consacră dreptul de scutire de la plata cauţiunii doar în anumite situaţii exprese care excedează cererii de suspendare provizorii.

Conform art. 6 din OG nr. 22/2002:
„(1) În cazurile în care, din motive temeinice privind realizarea atribuţiilor prevăzute de lege, instituţia debitoare nu îşi poate îndeplini obligaţia de plată în condiţiile prevăzute la art. 1 alin. (1), art. 2 sau 4, aceasta va putea solicita instanţei judecătoreşti care soluţionează cauza acordarea, în condiţiile legii, a unui termen de graţie sau/şi stabilirea unor termene de plată eşalonată a obligaţiei respective.

(2) În cazurile în care obligaţia de plată este stabilită prin hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă, instituţia debitoare poate solicita instanţei care a dat această hotărâre luarea măsurilor prevăzute la alin. (1), care se aplică în mod corespunzător.

(3) Dacă obligaţia de plată este stabilită printr-un titlu executoriu, altul decât o hotărâre judecătorească, cererea formulată potrivit alin. (1) se soluţionează de către instanţa de executare competentă.

(4) Instanţa sesizată potrivit alin. (1)-(3), la cererea instituţiei debitoare, prin încheiere executorie, când este cazul, va putea suspenda începerea ori continuarea executării silite până la soluţionarea prin hotărâre definitivă şi irevocabilă a cererii privind acordarea termenului/termenelor de plată a sumei datorate. Suspendarea se dispune fără plata unei cauţiuni. Încheierea poate fi atacată cu recurs, în mod separat.

(5) În cazuri urgente, instanţa prevăzută la alin. (4), la cererea instituţiei debitoare, poate dispune, prin încheiere

şi fără citarea părţilor, suspendarea provizorie a executării până la soluţionarea cererii de suspendare formulate potrivit alin. (4). Suspendarea se dispune fără plata unei cauţiuni. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac.

(6) Cererile introduse potrivit alin. (1)-(5) sunt scutite de taxa judiciară de timbru şi se judecă cu precădere. Hotărârea dată în cauzele prevăzute la alin. (1)-(3) poate fi atacată numai cu recurs. "

Din economia dispoziţiilor legale mai sus redate rezultă că fie în cauza pendinte fie ulterior, în funcţie de starea titlului executoriu, instituţia publică debitore poate solicita instanţei acordarea, în condiţiile legii, a unui termen de graţie sau/şi stabilirea unor termene de plată eşalonată a obligaţiei respective iar în contextul judecării unor atari cereri conform alin. 4 la cererea instituţiei debitoare, prin încheiere executorie, când este cazul, instanţa va putea suspenda începerea ori continuarea executării silite până la soluţionarea prin hotărâre definitivă şi irevocabilă a cererii privind acordarea termenului/termenelor de plată a sumei datorate.

Trebuie notat că cererea de suspendare formulată în prezenta cauză nu are nicio legătură cu existenţa vreunei cererii de aplicare a măsurii de eşalonare ori acordării termenului de graţie ci exclusiv cu existenţa unei contestaţii în anulare.

Prin urmare, numai în ipoteza în care instituţia publică debitoare ar formula o cerere încadrată pe una din ipotezele art. 6 alin. 1-3 ar putea în carul cererii de suspendare a executării să solicite efectul exonerator de plată a cauţiunii prevăzut la art. 6 alin. 4 ori în ipoteza de la alin. 5 pentru obţinerea suspendării provizorii din OG nr. 22/2002.

Faţă de cele ce precedă, şi din această perspectivă, cererea de suspendare este inadmisibilă, deoarece petenta nu a îndeplinit condiţia privind plata cauţiunii prevăzută de art.

403 alin.4 din Codul de procedură civilă de la 1865 aplicabil prin norma de trimitere consacrată de art. 3191 din acelaşi cod.

4. Dintr-un alt unghi de vedere, dacă s-ar admite prin absurd că cererea de supendare are ca obiect decizia nr. 844/2014 a Curţii de apel Cluj, aceasta ar putea viza doar executarea sumei de 1.000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, sumă care însă nu a fost solicitată la executare de către creditor.

Şi este aşa, deoarece, doctrina stabileşte că hotărârea judecătorească, mai exact actul jurisdicţional care reprezintă actul final al judecăţii, produce două categorii de efecte, respectiv efecte *substanţiale* şi efecte *procesuale*.

Unul dintre efectele procesuale este reprezentat de caracteristica conform căreia hotărârile judecătoreşti definitive şi irevocabile care sunt susceptibile de executare silită constituie titluri executorii şi pot fi puse în executare silită, fiind astfel aduse la îndeplinire prin intermediul forţei coercitive a statului.

Sub aspectul hotărârilor susceptibile ori nesusceptibile de executare silită, Legea (Codul de procedură civilă) recunoaşte existenţa acestei categorii de hotărâri, utilizând noţiunea de *„hotărâri irevocabile care nu se aduc la îndeplinire pe cale de executare silită”.* Această sintagmă este folosită de legiuitor în art. 319 C.proc.civ., care reglementează termenul în cadrul căruia poate fi formulată contestaţia în anulare. Dincolo de această împrejurare, doctrina recunoaşte în mod constant existenţa mai multor categorii de hotărâri judecătoreşti care nu sunt susceptibile de executare silită.

Dintre acestea o categorie aparte şi care interesează prezenta speţă este formată din hotărârile prin care se respinge acţiunea introductivă de instanţă sau calea de atac, ordinară sau extraordinară; aşadar, orice soluţie negativă, prin care instanţa respinge forma de exerciţiu a acţiunii civile cu care

a fost sesizată

Faţă de cele precizate mai sus este evidentă şi deci fără echivoc concluzia potrivit căreia o hotărâre care nu este susceptibilă de executare nu poate fi suspendată. Este de neconceput suspendarea executării în ipoteza în care o executare nu există, nu poate exista şi nu poate fi, nici măcar teoretic, imaginată. În situaţia contrată în care se pronunţă totuşi o hotărâre prin care se dispune suspendarea executării unei hotărâri care nu este susceptibilă de executare, hotărârea de suspendare nu produce în fapt nici un fel de efecte juridice, fiind ineficace.

Norma prevăzută la art. 3191 C.pr.civ. reglementează numai posibilitatea instanţei de a dispune suspendarea executării hotărârii judecătoreşti care formează obiectul căii de atac – cererea de suspendare care vizează o altă hotărâre judecătorească pronunţată în acea cauză, dar care nu reprezintă obiectul direct al căii respective de atac sau o procedură execuţională începută în baza acelei hotărâri, este inadmisibilă şi urmează a fi respinsă ca atare.

Pe cale de consecinţă, cererea de suspendare a unei decizii pronunţate de instanţa de recurs prin care se respinge recursul nu este susceptibilă de executare şi deci nu poate face obiectul vreunei cereri de suspendare chiar dacă formal poate fi susceptibilă de a fi atacată cu contestaţie în anulare. În acest context cererea de suspendare este inadmisibilă.

Pe de altă parte, dat fiind ipoteza normei consacrate de art. art. 3191 C.pr.civ. obiectul cererii de suspendare poate fi format exclusiv din hotărârea judecătorească care formează obiectul căii de atac deoarece cererea de suspendare care vizează o altă hotărâre judecătorească pronunţată în acea cauză, dar care nu reprezintă obiectul ***direct*** al căii respective de atac sau o procedură execuţională începută în baza acelei hotărâri, este inadmisibilă şi urmează a fi

respinsă ca atare, aşa cum s-a evidenţiat mai sus.

Aşa fiind şi din această perspectivă cererea de suspendare provizorie formulată în cauză este inadmisibilă.

Faţă de cele ce precedă, în temeiul art. 404 alin. 4 coroborat cu art. 3191 parte finală C.pr.civ. se va respinge, ca inadmisibilă, cererea de suspendare formulată de petentă.

Sursa: www.curteadeapelcluj.ro